

สำนักงานเขตสุขภาพที่ ๓
เลขที่รับ 1201/64
วันที่รับ 9 มิ.ย. 64
เวลา 11.20

09 มิ.ย. 2564

707
5-6-64
B.434

ที่ สธ ๐๒๑๘.๐๔/ว ๗

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ส่งจูลสารข่าววินัยและคุณธรรม

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก/ผู้อำนวยการวิทยาลัยในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก/
ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร/ ผู้อำนวยการกอง/ผู้อำนวยการกลุ่มหรือ
หัวหน้าหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สิ่งที่ส่งมาด้วย จูลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ จำนวน ๑ ฉบับ

กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ขอส่งจูลสาร
ข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ มาให้ เพื่อเผยแพร่ ให้ข้าราชการ พนักงาน
ราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้าง ในสังกัดนี้ได้ทราบโดยทั่วกันและขอให้ดาวน์โหลด
ข้อมูลผ่านทาง QR Code หรือเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงาน
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปลาดิต คำจันทร์)

ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม

กลุ่มงานเสริมสร้างระบบคุณธรรม

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๓๑๔

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๕๘๘

สำเนาส่ง ผู้ตรวจราชการกระทรวง/สาธารณสุขนิเทศ

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับที่ ๔ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

จุลสารข่าววินัยและคุณธรรม ฉบับนี้ขอแนะนำเสนอเกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ ผู้สนใจสามารถเข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ของกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม และดาวน์โหลดข้อมูลได้ที่ <http://discipline.ops.moph.go.th/>

เกร็ดความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย/ระเบียบ

**ใช้เวลาราชการ...ไปยื่นซองประกวดราคา เป็นการกระทำผิดวินัย !!
ขอให้ศาลงดโทษได้หรือไม่?**

มูลเหตุข้อพิพาท... ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการ ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ก. ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย กรณีผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ (ผู้ว่าราชการจังหวัด) ออกคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนร้อยละ ๔ เป็นเวลาหนึ่งเดือน กรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ใช้เวลาราชการระหว่างที่เข้าประชุม ไปยื่นซองสอบราคาแทนห้างหุ้นส่วนจำกัด ช.และลงลายมือชื่อ “นางสาว ย.” ในทะเบียนรับซองเสนอราคาแทนห้างหุ้นส่วนผู้จัดการของห้างหุ้นส่วนจำกัด ช. โดยไม่มีสิทธิและไม่มีหนังสือมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้ถูกฟ้องคดียอมรับว่าได้กระทำตามที่ถูกกล่าวหาจริง แต่ได้กระทำไปเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์จึงขอให้งดโทษเป็นให้ทำทัณฑ์บนหรือว่ากล่าวตักเตือนแทน ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ (คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม) ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ วินิจฉัยยกอุทธรณ์ จึงขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน โดยขอให้ออกเป็นหนังสือตักเตือนแทน

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า เมื่อผู้ฟ้องคดีขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล มีหน้าที่จะต้องเข้าประชุมจัดทำแผนยุทธศาสตร์

แต่กลับละทิ้งหน้าที่ราชการ ใช้เวลาในช่วงดังกล่าวไปยื่นซองและเอกสารเสนอราคา ในการสอบราคาโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล และในการยื่นซอง สอบราคา ยังได้กระทำความผิดอาญาฐานปลอมเอกสารและใช้เอกสารปลอมจนถูก ดำเนินคดีและถูกศาลพิพากษาลงโทษ การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงฟังได้ว่าเป็นการกระทำ ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานไม่รักษาชื่อเสียงและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ ราชการของตนมิให้เสื่อมเสียตามมาตรา ๘๒ (๕), (๑๐) และมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

pixatastock.com - 20535662

การที่ผู้ฟ้องคดียอมรับว่าได้กระทำตามที่ กล่าวหาจริง โดยมีพฤติการณ์ดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ นอกจากนี้ ยังถูกดำเนินคดีอาญา และศาลมีคำพิพากษา ลงโทษจำคุก ๑ ปี และปรับ ๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี การที่ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ในการประชุมกลับละทิ้ง หน้าที่ราชการไปยื่นซองประกวดราคาอันเป็นการกระทำที่เป็นประโยชน์ แก่ส่วนตน อีกทั้งได้กระทำการลงลายมือชื่อผู้อื่นในเอกสารเกี่ยวกับการเสนอราคาอันเป็น การกระทำที่ผิดกฎหมาย จึงเป็นการกระทำที่เป็นความผิดวินัยที่มีความร้ายแรง ไม่ใช่ ความผิดเพียงเล็กน้อยที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะสามารถใช้ดุลพินิจงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บน เป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนแทนได้ คำสั่งที่ลงโทษตัดเงินเดือนผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการใช้ ดุลพินิจในการกำหนดโทษสถานเบาอันเป็นคุณแก่ผู้ฟ้องคดี ดังนั้นจึงเป็น**คำสั่งที่ชอบด้วย กฎหมาย** และแม้ผู้ฟ้องคดีจะได้รับมอบอำนาจจากผู้รับมอบอำนาจก็ตาม ผู้ฟ้องคดีก็ไม่มี สิทธิที่จะลงลายมือชื่อเป็นชื่อของผู้อื่นได้ ผู้ฟ้องคดีจะต้องลงลายมือชื่อผู้ฟ้องคดีในฐานะ ผู้รับมอบอำนาจเท่านั้น ผู้ฟ้องคดีรับราชการมานาน โดยปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลย่อมต้องรู้กฎหมาย และย่อมทราบว่าการลงลายมือชื่อ ผู้อื่นนั้นเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจะปฏิเสธว่าไม่รู้กฎหมายไม่ได้ ข้ออ้าง ของผู้ฟ้องคดีประเด็นนี้ฟังไม่ขึ้น พิพากษายกฟ้อง (*คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ พบ. ๓/๒๕๖๑*) **ที่มา** : วารสารวิชาการศาลปกครอง

หนังสือราชการรั่วไหลสู่บุคคลภายนอก...ทางสื่อออนไลน์ หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบหรือไม่?

มูลเหตุข้อพิพาท...ผู้ฟ้องคดีได้ไปยื่นขอข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อองค์การบริหาร ส่วนตำบล (ผู้ถูกฟ้องคดี) แต่ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารตามที่ขอ และต่อมาได้มีบุคคลอื่น นำหนังสือพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวผู้สื่อข่าวของผู้ฟ้องคดีไปลงในสื่อสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก (Facebook) โดยการเขียนข้อความใส่ร้ายผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า องค์การบริหาร ส่วนตำบลไม่เก็บรักษาหนังสือข้อมูลข่าวสาร ของทางราชการพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายทำให้เกิดความ เสียหาย จึงฟ้องต่อศาลปกครองขอให้ มี คำพิพากษาหรือคำสั่งให้องค์การบริหารส่วน ตำบลชดเชยค่าเสียหาย

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า

ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารมาถึงองค์การบริหารส่วนตำบล และเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้รับไว้เป็นหลักฐานทางราชการแล้ว หนังสือของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นหนังสือราชการ ซึ่งการเก็บรักษาหนังสือดังกล่าวระหว่างที่ยังปฏิบัติไม่แล้วเสร็จ เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องเก็บให้เหมาะสมของการปฏิบัติราชการตามข้อ ๕๓ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖

การที่มีบุคคลภายนอกนำสำเนาหนังสือ และบัตรประจำตัวผู้สื่อข่าวของผู้ฟ้องคดีไปลงในสื่อ สังคมออนไลน์เฟซบุ๊กก่อให้เกิดความเสียหายต่อ ชื่อเสียงของผู้ฟ้องคดี จึงเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ ของผู้ถูกฟ้องคดีละเลยต่อหน้าที่ในการเก็บรักษา

หนังสือและบัตรประจำตัวของผู้ฟ้องคดีให้เหมาะสมตามขั้นตอนการปฏิบัติงาน จึงเป็นการทำละเมิดตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่พ.ศ. ๒๕๓๙ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๘๓/๙/๒๕๖๑) **ที่มา :** อุทธรณ์จากคดีปกครอง ศาลปกครอง

ครบกำหนดอุทธรณ์ในวันแรงงาน จะยื่นอุทธรณ์ในวันถัดไปได้หรือไม่?

มีประเด็นที่น่าสนใจว่า...หากวันสุดท้ายของการยื่นอุทธรณ์คำสั่งนั้นตรงกับวันแรงงานแห่งชาติ เช่นนี้... จะยื่นอุทธรณ์ในวันถัดไปอีก ๑ วัน ได้หรือไม่?

กรณีศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณาเมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๒ และผู้อุทธรณ์ได้รับทราบคำสั่งศาลเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๒ หากผู้อุทธรณ์จะประสงค์จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์จะต้องยื่นคำร้องอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดภายใน ๓๐ วัน โดยเริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๒ ซึ่งจะครบกำหนด

ระยะเวลาอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒

แต่เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เป็นวันแรงงานแห่งชาติ มิได้เป็นวันหยุดทำการของศาลปกครองหรือเป็นวันหยุดตามประเพณีของส่วนราชการ

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ไม่มีเหตุที่จะทำให้ระยะเวลาการยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวขยายออกไปอีก ๑ วัน ตามมาตรา ๑๙๓/๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้นภายในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ อีกทั้งในวันดังกล่าว บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด ยังคงเปิดให้บริการในไปรษณีย์จังหวัดทุกแห่ง ซึ่งหากประสงค์จะยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ณ ที่ทำการไปรษณีย์ ก็ชอบที่จะยื่นในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ได้

ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องทางไปรษณีย์ลงทะเบียนวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๑๐๕ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ศาลปกครองสูงสุดจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณา (คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คป. ๒๒๒/๒๕๖๒)

จากคำสั่งของศาลปกครองสูงสุดในคดีนี้ ศาลวางหลักทั้งในเรื่องการยื่นฟ้องคดีและการยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น โดยสรุปได้ว่า...ไม่ว่าจะเป็นการยื่นด้วยตนเอง

ที่ทำการศาลปกครองหรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน **ถ้าวันสุดท้ายของระยะเวลาเป็นวันหยุดทำการตามประกาศเป็นทางการหรือตามประเพณีให้นับวันที่เริ่มทำการใหม่ต่อจากวันหยุดทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของระยะเวลา** แต่กรณีในวันสุดท้ายตรงกับวันแรงงานแห่งชาติ ซึ่งมีวันหยุดราชการตามประเพณี อีกทั้ง ยังเป็นวันที่ศาลปกครองเปิดทำการ และไปรษณีย์ก็เปิดให้บริการ จะไม่เป็นเหตุที่จะทำให้ระยะเวลาขยายออกไปอีก ๑ วัน ดังเช่นกรณีทั่วไปตามมาตรา ๑๙๓/๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ที่มา : อุทธรณ์จากคดีปกครอง ศาลปกครอง

ส่งหลักฐานการจ่ายเพื่อส่งใช้เงินยืมไม่สมบูรณ์... ต้อง “ทักท้วง”

ก่อนที่จะดำเนินการตามสัญญายืม?

มูลเหตุของคดีนี้เกิดจาก นาง ว. ได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าโครงการฝึกอบรมประจำปี จำนวน ๕ โครงการ ได้ยืมเงินทศรองราชการเพื่อสำรองค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการ โดยทำสัญญายืมเงินหลังเสร็จสิ้นโครงการฝึกอบรม นาง ว. ได้นำส่งหลักฐานการจ่ายเงินให้เจ้าหน้าที่พัสดุของหน่วยงานต้นสังกัดแต่ไม่ได้ส่งเงินเหลือจ่ายคืน เนื่องจากหลักฐานการเบิกจ่ายบางส่วนยังไม่สมบูรณ์ จึงไม่สามารถล้างบัญชีเงินยืมได้

ต่อมาหน่วยงานต้นสังกัดมีหนังสือแจ้งให้นาง ว. ชำระหนี้เงินยืมทศรองราชการ ซึ่งเหลือจ่ายจากสัญญายืมตามสัญญา จำนวน ๒๒๑,๖๕๖ บาท ให้แล้วเสร็จ

ภายในวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งนาง ว. เห็นว่ายอดเงินที่ค้างชำระไม่ถูกต้อง เอกสารบางส่วนไม่สมบูรณ์จึงไม่สามารถล้างหนี้เงินยืมได้และได้แจ้งถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในการฝึกอบรม

แต่ต่อมาหน่วยงานต้นสังกัดได้หักเงินเดือนนาง ว. เพื่อชำระหนี้ นาง ว. จึงฟ้องหน่วยงานต้นสังกัดต่อศาลปกครองขอให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้คืนเงินเดือนที่ได้หักไป

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ไม่ปรากฏว่าผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ให้ยืมได้มีหนังสือแจ้งข้อทักท้วงว่าหลักฐานฉบับใดไม่สามารถหักล้างเงินยืมได้เพราะเหตุใด และจะให้ผู้ฟ้องคดีดำเนินการอย่างไร มีเพียงหนังสือภายในของเจ้าหน้าที่ที่เห็นว่าผู้ฟ้องคดีส่งหลักฐานการเบิกจ่ายโครงการไม่ครบถ้วนสมบูรณ์และไม่สามารถใช้เป็นหลักฐานในการเบิกจ่ายเงินได้ จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดีในฐานะผู้ให้ยืมยังไม่ได้แจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ยืมทราบ และให้ผู้ยืมปฏิบัติตามคำทักท้วงภายในสิบห้าวันนับจากวันที่ได้รับคำทักท้วงตามข้อ ๖๐ ของระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑

คดีนี้หน่วยงานต้นสังกัดโต้แย้งว่า ข้อกฎหมายดังกล่าวไม่ได้กำหนดข้อทักท้วงต้องมีรูปแบบหรือรายละเอียดอย่างไร และต้องเป็นกรณีที่ผู้ยืมเงินส่งหลักฐานการเบิกจ่ายครบถ้วนแล้วเท่านั้น

ในประเด็นข้อโต้แย้งนี้ **ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า** แม้ระเบียบดังกล่าวจะไม่ได้กำหนดรูปแบบหรือรายละเอียดข้อทักท้วงไว้ แต่เห็นได้โดยสภาพว่า ข้อทักท้วงต้องมีรายละเอียดพอสมควรที่จะทำให้ผู้ถูกทักท้วงต้องดำเนินการต่อไปอย่างไร เพราะข้อทักท้วงดังกล่าวถือเป็นสาระสำคัญที่ผู้ถูกทักท้วงต้องไปพิจารณาว่าจะปฏิบัติตามข้อทักท้วง

ได้หรือไม่ หรือต้องดำเนินการอย่างไร ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีสามารถมีข้อทักท้วงได้เมื่อมีการส่งหลักฐานการเบิกจ่ายและเห็นหลักฐานดังกล่าวไม่ถูกต้องโดยไม่ต้องรอให้มีการส่งหลักฐานการเบิกจ่ายให้

ครบถ้วนแต่อย่างใด ผู้ถูกฟ้องคดีต้องแจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ฟ้องคดีทราบโดยด่วน เมื่อผู้ถูกฟ้องคดี ยังไม่ได้แจ้งข้อทักท้วงให้ผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้ยื่นมทราบบ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อาจดำเนินการหักเงินเดือน ของผู้ฟ้องคดีโดยผู้ฟ้องคดีไม่ยินยอม

การหักเงินเดือนของผู้ฟ้องคดี เพื่อชำระหนี้เงินยืม จึงไม่เป็นไปตามข้อ ๖๐ ว่าด้วยระเบียบการเบิกจ่ายเงินจากคลัง การเก็บรักษาเงินและการนำเงินส่งคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ข้อ ๓๐ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำ ตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๕๐ การกระทำดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วย

กฎหมาย และทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหาย จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินเดือนที่หักไป ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. ๘๓๗/๙๗๒๕๕๙)

ที่มา : วารสารกรมบัญชีกลาง

ข้าราชการที่ได้รับโทษจำคุกหรือล้มละลาย จะมีสิทธิได้รับเงินบำนาญหรือไม่?

เดิม! พระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ มาตรา ๕๒ บัญญัติไว้ว่า ผู้รับบำนาญที่กระทำความผิดถึงต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิดในลักษณะลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ผู้รับบำนาญ รายนั้นจะหมดสิทธิรับบำนาญ ตั้งแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด

ปัจจุบันกระทรวงการคลังได้ตราพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๕๒ ทำให้แม้ว่าการถูกลงโทษ จำคุกหรือล้มละลายก็มีสิทธิได้รับเงินบำนาญต่อไปได้ โดยมีเหตุผล ๓ ประการ ดังนี้

๑. บำนาญ เป็นเงินที่ตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมา ความชอบ ดังกล่าวเป็นสิ่งที่ผู้รับบำนาญได้สั่งสมมาตลอดชีวิตการรับราชการ แม้ผู้รับบำนาญจะได้ กระทำผิดกฎหมายจนต้องได้รับโทษถึงจำคุกหรือเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตในภายหลัง

ก็ไม่ได้กระทบต่อความดีความชอบที่ผู้รับบำนาญได้กระทำไว้ในอดีต การนำเอาความผิดที่ได้กระทำในวันนี้ ไปลบล้างความชอบที่ได้กระทำลงไป แล้วจึงไม่ถูกต้อง ยิ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกรรับบำนาญ ซึ่งเป็นเงินที่จ่ายเพื่อตอบแทนความชอบที่ได้รับราชการมาเช่นกัน เมื่อผู้รับบำนาญได้รับโทษจำคุกหรือเป็นบุคคลล้มละลายทุจริตก็มิได้มีการเรียกเงินบำนาญที่ได้รับไปแล้วคืนแต่ประการใด

๒. ผู้รับบำนาญที่เสียสิทธิในการได้รับบำนาญ เมื่อถึงแก่ความตาย ทายาทจะไม่มีสิทธิในการขอรับบำนาญตกทอด ทั้งที่ทายาทมิได้มีส่วนร่วมในการกระทำ ความผิดด้วย พระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ดังนั้น ผู้รับบำนาญที่ถูกศาลพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในหรือหลังวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ จะยังคงได้รับบำนาญต่อไป

๓. ผู้รับบำนาญ มีเงินบำนาญที่ได้รับจากรัฐบาลทุกเดือน เป็นรายได้เพียงประการเดียว การที่ผู้รับบำนาญถูกงดบำนาญเพราะเหตุถูกจำคุกภายหลังเมื่อผู้รับบำนาญพ้นโทษ ก็จะทำให้กลายเป็นบุคคลผู้ไม่มีรายได้ซึ่งรัฐบาลก็ต้องจัดสรรงบประมาณ ในการสงเคราะห์ดูแลเช่นเดิม

ที่มา : ข่าวกรมบัญชีกลาง ฉบับที่ ๖๕/๒๕๖๓ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓

ผู้รวบรวม นายปกาสิต คำจันทร์   ผู้อำนวยการกลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม
 นายไวพจน์ แสนใจธรรม   นิติกรชำนาญการพิเศษ (ด้านวินัย)
 นางสาวช่อฟ้า ปรีดี   นิติกรชำนาญการ
 นางสาวพรสุดา จันทรหา   นิติกร

จัดทำโดย กลุ่มเสริมสร้างวินัยและระบบคุณธรรม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข